

narratis in littera. ⁊ in similibus. ⁊ forte nō sine misterio dixit tex. vel alia similia. **S**ec⁹ puta in alijs nō dependentib⁹ a plena dispōne pape narrantis. Quid enī si pp̄ donat vni comitatū alicuius dicens illum comitē sibi illū donasse. vel in manibus suis illū libere resignasse. dicemus ne talia vba narratiua plenā facere fidē. **C**erte dicerē q̄ nō. maxime in p̄iudiciū laici. nō suppositi sue iurisdicōi. **F**aciūt nō. p̄ Inno in. c. in q̄stioni. de sen. excō. **I**tem qz de iure diuino nō fit fides de aliq̄ minori testimonio duob⁹. ij. q. iij. s. i. **E**t idem putare vbi pp̄ p̄ sua vba narratiua vellet quē suo iure p̄uare quē p̄uare non posset. n̄ probata sua culpa. **E**xemplū in p̄iuatione vasalli. vt in. c. vno. de feu. sine cul. nō amit. coll. x. cum si.

R

De Testibus

Cle

Cum iudei quidam

Christiani producti in testes contra iudeos possunt p̄ exceptionē criminis a testimonio repellī. qz licet iudei sint. non tamen debet legitima exceptio eis subtrahi. vide glo. in hac cle. i. in v. christianos.

Judei non compescunt regulariter per ecclesiam sed per iudices seculares. **I**n casibus tamen de eis iudicat ecclesia. vide hic glo. in v. principum. **E**t casus in quibus ecclesia iudicat de iudeis colligit glo. in. c. iudei. ij. de iude. **E**t vide tu qd̄ nō. Inno. in. c. qd̄ sup̄ his. de voto.

Non possunt principes priuilegiare iudeos vel saracenos in his q̄ sūt opprobriosa fidei. vide tex. hic iuncta gl. palle. in v. principū. in fi.

Exhortatio est quoddam consilium et est regulariter ad instar consilij **C**onsilij aut̄ reuerentie obligat. **S**ecus in consilio perfectionis. vide h̄ gl. in vbo exhortamur. et gl. si. pleniorē in. c. ad aures. de eta. ⁊ quali. **E**t dic̄ q̄ potest dici consilium reuerentie quando materia est ex se necessitativa. ideo illi est obediendū ⁊ reuerendum. vel princeps vti v̄ verbo consultatio ⁊ non necessitatio propter reuerentiam illius cui scribit ⁊ sic dupliciter potest sic appellari. **C**onsilium perfectionis est quando materia de se nō necessitat sed disponit. seu intendit hominē cui consulit inducere ad maiorē p̄fectionem vt magis mereatur.

Cle

ij Testibus rite receptis

Publicatio attestacionum impedit testes super eisdem vel directe contra r̄ijs produci. quando receptio illorum testiū seu dispositio tenuit. al̄s secus. vide hic tex. iuncta glo. in v. rite.

Si attestacionū publicatio est indiscrete facta. puta inscia v̄ inuita parte. supple ex cā rōnabili contradicente. nō impedit quo minus pars q̄ testificata nō vidit adhuc testes p̄ducē possit. vide gl. i. v. publicatis.

Indirectam contrarietatem licet probare p testes. publicatione alioꝝ testi
um non obsta. ⁊ intellige indirecta. fm nō. in. c. ex tenore. d testi. vide
gl. h in d. diredo contrarijs.

Directa cōtrarietas p̄t p̄bari p̄ testes non obsta. publicatōe si opponit
falsitas cū corruptione. vide gl. p̄alle. in d. diredo contrarijs. ⁊ rōnēz vī
de p nō. in. c. f̄nitatis. e. ti. vbi explicat pleni⁹ mā hui⁹ cle.

Parte aduersa oſtendente dispositio hui⁹ cle. cessat. nō glo. in d. p̄ducere
quā nō. qz nescio gl. alibi.

Super veteribus caplis nullo mō p̄batis. vel p̄batis alit̄ q̄ per testes
puta p̄ instrumēta licet p̄ducere testes in causa apellonis. **I**n q̄bus
casibus nō h̄z locuz hec cle. sed p̄cedit. l. per hanc. **C.** de temp. app. vide
hic glo. fi.

R

De iure iurando

Cle Romani principes

Papa est christi vicarius. etsi alicubi reperit̄ q̄ est Petri vicari⁹. illa est
impropria locutio. vel exponit̄ id est gerit vicariam. quā gessit Petr⁹.
vicari⁹ enī nō dat vicariū. de off. vi. clericos. h̄ voluit gl. h in d. christ⁹

Differētia est int̄ apes ap̄is. ⁊ ap̄es ap̄icis. gl. est h in d. apicem.

Discordia significat diuinitatem cordiū. gl. h in d. discordia

No papā spectat reformare pacē int̄ christianos. **I**te ⁊ ad alios platos
similiter. gl. ē hic in d. pace.

Quod tabellio debz esse rogat⁹ de oſtentione instrumēti. tex. est hic iuncta gl.
in d. requisitis. **E**t vide qd nō. in. c. i. de si. instru.

Dispositio facta per verbum quisquam. includit etiam romanum pon
tificem. vide hic tex. iuncta gl. in d. cuiquam.

Formam s̄m quā oſtituendi sunt nunciū romanoꝝ regis. petentis appro
bationē seu coronationē ab ecclesia seu papa. vide hic in d. si. vidus
nanq̄ Henricus. iuncta gl. in d. exponendi.

Differentia ē int̄ dyadema. coronā. ⁊ sertū. vide p̄ gl. in d. dyadema.

Non est necessaria persone examinatio cum de ea plene habet noticia. h̄
si non habet plena. sed aliqualis noticia. tunc enim non debet sine ex
aminatione promoueri. vide tex. hic iuncta glo. in ver. aliqualem.

Liber pontificalis est approbatus ab ecclesia. vide h̄ gl. in d. pontificali.

Electus ī impatorē nō debet appellari ex sola electione impator. etiam
si sit appellat⁹ ab ecclesia ⁊ eius electio recepta. h̄ assumit nomen impa
toris p̄ coronationē ⁊ oſecrationē q̄s recipit a p̄p̄ vel ab alio de eius
mādato. vide tex. h in d. f. ego Henricus. iuncta gl. in ver. futurus.

Differentia ē inter pactum ⁊ pollicitationē. vide h̄ p̄ glo. in d. polliceor.
et est tex. l. iij. quam glo. alle.